A°. 1842. — MAANDAG, 4 JULIJ. — N°. 53.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 30 Junij 1842.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. D. G. NEY, voor den Slaaf *François;* hem in eigendom toebehoorende.
2. F. P. COLSOUL, voor de Slavinnen *Fredcrika* en *Azia* en het Slavenmeisje *Susanna Georgina*; hem in eigendom toebehoorende.
3. C. J. LEIJSNER, als generale gemagtigde van J. L. KARSSEBOOM, voor den Slavenjongen *Heintje*; aankomende zijnen Principaal.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om met betrekking tot de *twee* eerste verzoeken, binnen den tijd van *drie* weken, en aangaande het *derde* verzoek, met anticipatie van den gewonen termijn, binnen *acht* dagen, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welke terminen, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 1 Julij 1842.

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting* van het Brood over deze loopende maand, bepaald is als volgt:

Dat een BROOD van *acht* centen, zal moeten wegen 5 oncen en 1¼ lood.

En dat van *vier* centen, 2 oncen en 1⅝ lood.

En dat de prijs van het *Vleesch* over het 3de kwartaal dezes jaars, is bepaal, als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 centen per pond.
SCHAPENVLEESCH „ 48 „
VARKENSVLEESCH „ 36 „

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers, gelast zich daarna te gedragen.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

HYPOTHEKEN.

(10000) Den 1sten Julij 1842. ALEXANDER HARRIS qq. ALEXANDER FERRIER, 1e. *Hypotheek* ten behoeve T. B. PARRY, [illegible] te vestigen op de *helfte* in een halve aandeel van Plantadje *Alkmaar* c. a. in de [illegible] *Commewijne*, het eigendom van genoemde ALEXANDER FERRIER.

Idem. Dezelve qq. denzelve, 1e. *Hypotheek* ten behoeve [illegible] RING te AMSTERDAM, [illegible] wederhelfte in een halve, en alzoo het resterend *kwart* aandeel in de Plantaadje *Alkmaar* c. a. als voren gelegen, mede het eigendom van genoemde ALEXANDER FERRIER.

Den 2den. Mr. J. H. DE FRIDERICI als Vader en Voogd van zijnen minderjarigen Zoon PIERRE FRANÇOIS DE FRIDERICI, 1e. *Hypotheek* ten behoeve ABRAHAM VAN MEERTEN qq. PIETER PORTIELJE ABZ. te AMSTERDAM, en te vestigen op de Plantaadje *Vaderzorg* en *Gestelsdeel* c. a. en ⅜ aandeelen in de Plantaadje *Anna's zorg* c. a.

Paramaribo, den 2 *Julij* 1842.

De Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*,
E. J. VAN WIJHE.

(22578) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*:

Van een *SAID BORD, een SPIEGEL met vergulde Lijst,* en andere *MEUBILAIRE GOEDEREN*; aankomende W. G. MURRAY.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 6den Julij 1842, des voormiddags ten *half* negen ure, voor het lokaal van het Geregtshof voornoemd.

Het Proces-verbaal van arrest of inbeslagneming ligt ter visie ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo, den 3 *Julij* 1842.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABm. MOs. FERNANDES.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen on Donderdag den 7den dezer, des namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester S. A. C. FLU, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels, als: FREDERIKA van ISAK NAHAR, JASON van SCHILKES, CLASINA [illegible] R. BEIJMER, LISETTE FUIMELAAR, MARIA van SCHAS en GIDEON van E. J. VAN DEN BERGH.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 1 *Julij* 1842.

M. N. ABLAUD,
2de Commies.

MAATSCHAPPIJ
TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.
DEPARTEMENT PARAMARIBO.

Te ALGEMEENE VERGADERING op *HEDEN* den 4den Julij 1842, in de Zaal boven [illegible] des avonds ten 7½ ure.

[illegible]

Uitnodiging de Heeren [illegible] RICKETTS, G. ELLARD, G. L. RIPPERHOFF en J. KRACHT.

Benoeming van eenen Bestuurder in plaats van den Heer F. L. PICHOT L'ESPINASSE.

Voorlezing: het Lid J. A. MULLER.

JOHANNES ABRAHAMSZ

presenteert *tot* zeer *civiele prijzen* à CONTANT te Koop:

Roode en witte ZUURKOOL, ANDIJVIE en SAUCIJSEN in blikjes.

THEE-BANKET, BITTERKOEKJES, SNETLAAGJES, WEESPERMOPJES, SUIKERWERK, VRUCHTEN OP BRANDEWIJN, enz. enz. (22560)

Hk. Goudman

heeft per het Schip *de Hoop*, Kapt. J. C. RADELOFF, ontvangen en biedt *à Contant* te koop aan:

Beste Aardappelen, Ham, Boter, Stolksche, Leidsche en Edammer Kaas, Zoutvleesch en gerookt Spek in Twee tonnen, Haring, Rookvisch in tonnetjes, Blikjes met meer andere PROVISIEN. COMPOSITIE KAARSEN, SIGAREN in soorten en diverse andere *GOEDEREN*.

Voorts:

KRUIDENIERS en *GRUTTERSWAREN*. (22572)

Uit de Hand te Koop:

(22394) *Een derde aandeel* in de SUIKER-PLANTAADJE *SCHOONOORD*. —

Een derde in de verlatene KOFFIJ-PLANTAADJE *WELGELEGEN*. — Nadere informatien ten Kantore van
A. F. GERDEMAN qq.

Paramaribo, den 30 *Junij* 1842.

A. SALOMONS,
Vendumeester,

heeft [illegible] te koop:

PROVISIEN, STIKGOEDEREN, EAU DE COLOGNE, en MACASSER OLIE.

Adres [illegible]

De Slaven [illegible] (22565)

In de *twee* Advertentie van den Vendumeester M. A. KEIJSER, geplaatst in [illegible] N°. 52, in [illegible] 22287!

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

[illegible] de Engelsche [illegible], Kapt. C. M. CHAPMAN, [illegible] Demerary en Barbados, van welke [illegible]

den 3den Junij zijn overgenomen; Passagiers: de WelEdel Gestrenge Heer Edward W. H. Schinley, Echtgenoot en twee Bedienden, komende van Engeland; de WelEdel Gestrenge Heer Mr. D. Hoola van Nooten en Roepel, komende van Demerary; de WelEdele Heeren Balfour, komende van Engeland, en Taylor, komende van Barbados en Mejufvrouw Welsh en een Kind, komende van Berbice. — Zijnde deze STOOMBOOT op den 29sten vertrokken.

Publieke Veilingen.

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

Door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.

DONDERDAG, 30 JUNIJ 1842.

Het HUIS en ERF, aan de Saramaccastraat, La. E. No. 33 Nieuwe Wijk en La. D. No. 523 Oude Wijk; aankomende den Boedel SARATJE van WOLFF. — *f 3,800.* — JOSEPH NASSIJ.

Mengelingen.

Galant in Hessen.

Galant was de aanvoerder eener rooverbende, die omstreeks den jare 1740, bijzonderlijk in Hessen en in de Wetterau tot aan den bergweg, veel onheil stichtte en talllooze wreedheden uitoefende. Hij werd eindelijk in Darmstad, waar hij zelfs op het leven des Landsgraafs eenen aanslag waagde, door eenen zoogenaamden Heiden van zijne eigene bende, met name Heyden Hannes verraden en aldaar geradbraakt.

Galant had eens door zijne Spionnen vernomen dat zeker Landprediker een kapitaal van eenige duizend gulden ontvangen had, en zijn plan was, om zich van dit geld meester te maken. De Pastorij lag op eenige afstand van het dorp en alles was in eenen regenachtigen en stormachtigen nacht voorbereid om in te breken. Galant maakte, zonder geleide, geheel alleen te paard, de voorhoede uit, en kwam, van koude en doornat zijnde half verstijfd, des avonds laat als een reiziger in het dorp aan. Doch hij kon hier nergens intrek vinden, en reed daarom, zonder verdere omstandighied te maken, naar de Pastorij en verzocht om nachtverblijf. De menschlievende, niets kwaads vermoedende, Predikant noodigde straks zijnen gast om afteklimmen, deed het paard in de stal brengen, den bevrozen rijder eene kamer met een zacht bed gereedmaken, en bad hem met patriarchale gastvrijheid, om zijnen avondmaaltijd niet te versmaden.

De roover werd door deze behandeling getroffen. Hij zette zich aan tafel, liet het zich wel smaken en de onschuldige liefkozingen van de kinderen des geestelijken, die zich aan den gast drongen, gaven aan het nog overige menschengevoel in het hart van den booswicht het overwigt. Hij sprak zelf veel van den barbaarschen roover Galant en vraagde den Predikant herhaalde reizen, of hij dan in deze onzekere tijden niets vreesde, daar hij toch bekend was als een man van groot vermogen en veel gereed geld in zijn huis had? »Ik vrees niets," antwoordde de geestelijke, »ik vertrouw *op God, en die zal mij beveiligen!"*

Galant was reeds lang met zichzelven in tweestrijd geweest; naar deze laatste woorden van den Predikant beslisten de zegepraal van het nog niet geheel uitgedoofde zedelijk gevoel in hem. Hij werd tegen het einde van den maaltijd steeds nadenkender. Ondertusschen hield de gastvrije waard den nedergeslagenen in zichzelven gekeerden blik van zijnen gast voor vermoeidheid en verzocht hem, zich ter rust te begeven. »Neen (zeide Galant) ik ben niet vermoeid. Verwijder uwen vrouw en kinderen eens, ik heb u iets zeer gewigtigst te zeggen!" — De Predikant deed zulks met eene soort van verlegenheid, die in zoodanig geval zeer wel te begrijpen is. — Toen Galant zich eindelijk met zijnen Gastheer alleen zag, vraagde hij hem: »Kent gij mij, Heer Pastoor!" — Neen, (hervatte de Predikant) ik weet niet, wien ik voor mij heb, maar ik geloof een eerlijk man te herbergen." »Geloof dat niet (hervatte de roover) *ik ben GALANT."*

De schrik des predikants bij deze verklaring laat zich ligter gevoelen dan beschrijven. Toen Galant echter de verlegenheid van zijnen waard zag, vatte hij hem bij de hand en ging voort:

»Maar zijt deswege onbekommerd, Heer Pastoor! en dank den Hemel, dat ik heden avond bij u gekomen ben en gij mij zoo goed hebt ontvangen. Ik weet, dat onlangs een groot kapiltaal door u ontvangen is en gij veel zilver geld en goederen in het huis hebt. Deze nacht was ter uwer berooving bestemd; maar gij zijt een te weldenkend man. Wees gerust — u zal geen leed geschieden; hier hebt gij mijn woord." Galant eischt inkt, pen en papier en schreef een briefje, van dezen inhoud: *»bij levensstraf roert niet het minste aan!"*

»Ten 12 uren in dezen nacht," vervolgde Galant, »zullen mijne lieden bij u inbreken. Begeef u, met uwe vrouw en overige Familie gerust naar bed; leg uw geld en uwe kostbaarheden gezamenlijk op eene tafel in uwe slaapkamer, en dit briefje daarbovenop. Maar zeg aan niemand het geringste, tot ik u weder gesproken heb, anders zijt gij met al de uwen ongelukkig." — De beangste Predikant beloofde alles, en zwoer bij alles wat heilig was, zijnen raad te zullen opvolgen. Galant begeerde zijn paard, zette zich op hetzelve, en reed voort.

De Predikant volgde het bevel op, vertrouwde aan zijne vrouw het geheim toe, verzamelde al zijne kostbaarheden in het slaapvertrek, zoo als Galant voorgeschreven had, leide zich neder, liet eene kaars branden en beval zich aan Gode aan. — Wij behoeven niet te zeggen, dat onze goede Pastoor en zijne sidderende huisvrouw geen oog toededen.

Op het bepaalde uur hoorde men een dof geraas in huis; doch daar de Predikant al de deuren en ook die van zijne slaapkamer opengelaten had, konden de dieven, zonder de minste verhindering, binnen komen, en stonden niet weinig verbaasd hunnen roof reeds in de beste orde bij een te vinden. Maar plotseling stonden zij, terwijl zij reeds bezig waren met in te pakken, als door den bliksem getroffen, toen hun het bevelschrift van hun opperhoofd onder het oog kwam. — »Goeden nacht, Heer Pastoor! — slaap wel! — gij kunt gerust slapen!" met dezen woorden drongen de gewapende roovers elkander de deur uit, zonder verder het minste aan te raken. Een hunner kon echter de begeerte, om een gans uit den Hof mede te nemen, niet wederstaan. De gans schreeuwde en een der door dit nachtgedruis ontwaakte kinderen van den Predikant had gehoord, dat iemand van dit rooversgezelschap zeide: *»Laat staan of gij zijt voor den duivel."* De Predikant dankte God en kropte gaarne het verlies van zijne gans op, zonder zelfs het geringste woord van het geval bekend te maken.

Misdeed de goede man hierin — wie zal, wie kan hem strafbaar vinden, en wie verontschuldigt hen niet gaarne! — Wat zou er toch van zijne gansche bezittingen, van hem zelven en zijne Familie geworden zijn, wanneer hem, in dit zoo zeer kritieke geval, zelfbehoud niet de eerste wet ware geweest? Hij misdeed als staatsburger; niet als huisvader en mensch.

Eenige dagen daarna kwam Galant, omstreeks den nacht, weder in de Pastorij. »Hoedanig hebben zich mijne manschappen gedragen, Heer Pastoor!" was de eerste vraag bij zijnen binnen treden. — De Predikant kon geene woorden genoeg vinden, om de goede Discipline der roovers en zijnen dank aan den Hoofdman te schilderen. Het kind echter, hetwelk van de gestolene gans wist, was, ongemerk, getuige des gespreks geweest. »Ja, lieve Mijnheer!" riep het onschuldige schepseltje, »zij hebben toch eene gans van ons medegenomen."

Op Galant's gelaat was de hoogste ontevredenheid te lezen, en hij antwoordde niets dan: »Zoo!" — De Predikant verzekerde, met een opregt hart te wenschen, dat het gebraad hun wel mogt gesmaakt hebben, en dat hij hun gaarne al zijne ganzen zou hebben gegeven, wanneer hij geweten hadde, dat het hun vermaak hadde verschaft. — Hij bragt nu alles op, wat er in de keuken of kelder te vinden was; maar Galant was niet te houden en in het donkerste van den nacht vertrok hij.

De Predikant leide zich met zijne Familie te bed, en sliep voor de eerste maal weder zeer gerust; want tot dus verre was hij nog gedurig in bekommering geweest. — Maar hoe groot was zijne verbazing, toen hij den andere morgen opstond en een opgehange mensch aan zijne tuindeur gewaar werd, naast welken eenen gans hing, ten teeken, dat deze de overtreder van het gebod was geweest.

Zoo handelde iemand, dien men, van wege zijne slechte levenswijze, in het algemeen onder de grootste booswichten tellen moet.

Bladvulling.

Een jong man te Parijs, naauwelijks zes maanden gehuwd, had niet alleen den bruidschat zijner beminnelijke vrouw, maar ook het grootste deels zijns eigenen vermogens verspeeld. Vergeefs hadden zijne geheel verslagene bloedverwanten alle mogelijke middelen aangewend, om hem van dezen diepgewortelden hartstogt te genezen. Nu kwam men op den inval, om te beproeven, of de treffende onheilen, welke Beverley (in het burgerlijke treurspel van dien naam) beliepen, ook nog eenigen weldadigen indruk op onzen speler mogten maken. Men overreede hem, de vertooning van dit zoo aandoenlijk stuk bij te wonen. Zijne vrouw, zijne waardige ouders en een oude vriend des huizes verzelden hem. Gedurende het spel sloeg men hem oplettend gade. Geen spoor van aandoenig was op zijn gelaat te lezen. Toen de gordijn gevallen was, zeide de oude huisvriend met tranen in de oogen; »Welk een ontzettend voorbeeld! Strafwaardige Beverley!" — Beverley antwoord de jongeman koeltjes, *is een kruimelaar; in het derde bedrijf verkoopt hij de juweelen zijner vrouw; ik had dit reeds in het eerste gedaan.*

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het nieuw gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Nederlandsch Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgans. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Hendrika, Kapt. H. K. Sietsema. — Adres bij J. M. Samson.

Het Nederlandsch Kofschip de Hoop, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij Gebroeders Redlfs.

Het gekoperd Nederlandsch Brikschip Van Speijk, Kapt. D. Visser. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.